

se overførsler til andre direktiver. Det var det, jeg forsøgte at få Socialdemokratiet til at give tilsagn om, men som man ikke kunne få Socialdemokratiet til, men jeg ved jo, fru Lene Espersen har være uhyre optaget af det med komitéprocedurer, og derfor havde jeg håbet, at Det Konservative Folkeparti ville stå fast i det spørgsmål.

Jørn Jespersen (SF):

Hele spørgsmålet om regulering af de gensplejsede fødevarer er et område, hvor lovgivningen indtil videre har haltet uhjælpeligt bagefter udviklingen, og derfor er der utrolig meget brug for at få revideret udsætningsdirektivet og få det gjort til model for andre tilsvarende lovgivninger.

Det forslag, der ligger nu, sådan som det ser ud p.t., rummer en række forbedringer efter vores vurdering. For det første er der tale om, at beslutningsprocessen er gjort væsentlig mere demokratisk, fordi proceduren er ændret fra den såkaldte III a til III b, og det betyder, at Kommissionen ikke ved hjælp af et enkelt medlemsland længere kan gennemtrumfe godkendelsen; at der nu er tale om en flertalsprocedure i Ministerrådet, og det er et væsentligt fremskridt.

Vi synes også, at det er et fremskridt, at både den direkte og den indirekte risiko for sundhed og miljø nu skal vurderes, og vi lægger vægt på, at regeringen undervejs i forhandlingerne arbejder for, at denne formulering indebærer, at det er både de langsigtede og de afledte risikofaktorer, der bliver vurderet på en grundig vis.

Det er også et fremskridt, at der nu kommer en obligatorisk overvågning i markedsførings-sager, som ikke er der i dag, og det er et fremskridt, at tilladelserne bliver tidsbegrænsede til 7 år, men vi vil godt spørge ministeren, hvad den danske regerings indstilling er til, hvad der så skal ske med de tilladelser, der allerede er udstedt med hjemmel i de gamle direktiver. Kommer der også en tidsbegrænsning på det område, f.eks. for Ciba Geigy majsen?

Der er også nogle fremskridt på mærkningsområdet, som dog ikke er tilstrækkelige. Der er det fremskridt, at Kommissionen forpligtes til at offentliggøre markedsførings-sager, som det i øjeblikket kun sker i Danmark, men det gælder ikke for den forenklede procedure. Vil regeringen arbejde for, at det også kommer til at gælde her?

Og endelig er der det fremskridt, at Kommissionen får bedre muligheder for at rådføre sig med etiske og videnskabelige komiteer.

Når alle disse fremskridt er nævnt, skal det også siges, at der stadig væk er en lang række problemer og uløste opgaver. For det første, som vi allerede har berørt, er der en risiko for, at direktivet her bliver udhulet af produktlovgivningen, som ikke indeholder den samme miljøgaranti, og som heller ikke har den samme demokratisering af beslutningsprocessen. Derfor vil jeg bede ministeren om at kommentere, hvordan man vil sikre sig, at vi i forhandlingerne får en sikkerhed for, at den samme beskyttelse kommer til at gælde, også ved en overflytning til produktlovgivningen.

Der kommer jo også et stort arbejde efterfølgende med at præcisere bilagene. Det vil kræve ressourcer, og derfor skal jeg spørge regeringen, om man har tænkt sig at afsætte de nødvendige ressourcer fra dansk side til at gå ind i det arbejde med vægt.

Så er der spørgsmålet om: »Kan indeholde GMO'er«. Vil regeringen arbejde for, at denne noget vildledende mærkning udgår, sådan at vi får et klart mærkningskriterium, der fortæller forbrugerne, også i landbruget, at her er der tale om gensplejsede produkter, og at man har en sikkerhed for, at det er der ikke, såfremt tingene ikke er mærkede?

Jeg vil også gerne spørge om regeringens holdning til de noget korte frister, som findes på nogle områder, f.eks. i kategori I ved forsøgsudsætninger. Er regeringen med på at arbejde for længere frister på nogle af de her områder? Hvilke kriterier skal der være opfyldt, for at markedsførings-sager kan følge den forenklede procedure? Det er, så vidt jeg kan se, ikke afklaret. Det bør det selvfølgelig blive. Er der efter regeringens opfattelse en risiko for en svækkelse af sikkerhedsklausulen i den ændrede formulering, der er, hvor begrundet formodning kommer ind i stedet for berettiget grund?

Så er der et meget væsentlig spørgsmål med hensyn til antibiotikaresistens. Er regeringen enig med SF i, at det skal vi have ud, sådan at det bliver forbudt? Og endelig er der spørgsmålet om forsigtighedsprincippet, som jo er kommet ind, og det er en god ting, men trænger det ikke til en præcisering og uddybning, før det for alvor bliver operationelt?

Og til allersidst spørgsmålet om de socioøkonomiske forhold og herunder selvfølgelig også spørgsmålet om den samfundsmæssige nytte-